

Cílem této diplomové práce bylo zjistit, zda matky, kterým zemřelo dítě, pociťují potřebu sociální opory v okolí. Zda tuto oporu hodnotí jako dostatečnou a kde hledají zdroje sociální opory.

Práci jsem rozdělila do několika hlavních statí.

Po krátkém úvodu následuje obsáhlá teoretická část, v níž čerpám informace o tématu z odborné literatury a z internetu. Tato kapitola je zakončena srovnáním možností pomoci, které se v současné době nabízejí truchlícím rodičům v České republice a Velké Británii.

V praktické části jsem se snažila ověřit, jak teoretické poznatky korespondují se zkušenostmi matek, které ztratily své dítě. Předkládám zde materiály, které jsem získala při rozhovorech se čtyřmi matkami a psycholožkou, která pracuje s truchlícími matkami. Vzhledem k malému počtu zkoumaných osob nelze výsledky rozhovorů zobecňovat. Získané informace však mohou naznačovat směr dalšího zaměření pozornosti, protože výpovědi matek i psycholožky se shodují v několika hlavních bodech. Respondentky pociťují potřebu o smrti dítěte mluvit. Matky dále hodnotí jako nedostatečnou především sociální oporu ze strany nejbližších osob (rodina je ztrátou také příliš zasažena), a to v době krátce po smrti dítěte.

V závěrečných kapitolách se nad výsledky zamýšlím, hodnotím je a shrnuji celou diplomovou práci.